

Landepolitikpapir for Somalia

- Formålet vil være at få jeres bemærkninger og indspil til vores landepolitik for Somalia for de næste tre år. På dette stadie i forløbet vil vi fokusere på de overordnede principper og rammer. Selve udmøntningen vil foregå hen over sommeren.
- Somalia er kontrasternes land. Det er verdens måske skrøbeligste land. Det er et af de værste steder at være kvinde. Det er heller ikke let at være barn: Hvert femte barn dør, før det fylder fem år.
- Men der er også håb på Hornet. Den somaliske befolkning har en utrolig modstandskraft. De organiserer sig. De begynder at gå i skole igen. De taler i mobiltelefon. Somalierne indgår i mange internationale og regionale økonomiske netværk og er kendt som gode handelsfolk.
- Danmark har et betydeligt og bredt engagement i Somalia. Regeringen har fordoblet støtten til 200 mio. kr. om året i perioden 2012-14. Det har vi gjort af tre grunde: For det første er der et stort behov for at støtte befolkningen i at skabe et stabilt og fredeligt Somalia. For det andet er der fortsat en humanitær krise i landet, hvor godt ¼ af befolkningen lever af nødhjælp. For det tredje udgør Somalia en trussel mod den internationale sikkerhed med pirateri til søs og terrorisme til lands.
- Vores indsats dækker hele paletten fra aktivt diplomati over udvikling til bekæmpelse af pirateri med sømilitære og juridiske midler. Som søfarende

nation har Danmark en interesse i sikre handelsruter på verdenshavene ikke mindst langs Somalias kyster.

- Som et led i vores engagement vil Danmark være vært for en bredt anlagt konference i København til efteråret, hvor vi både vil sikre, at Somalia fortsat står højt oppe på det internationale samfunds dagsorden og sikre fremdrift i arbejdet med fred og forsoning i den demokratiske proces.
- Det er ikke nogen hemmelighed, at det er svært at lave udviklingssamarbejde i Somalia. Det må vi åbent og ærligt erkende. Der er en risiko for korrupsion og misbrug af penge. Derfor er fleksibilitet og villighed til at tage betydelige risici grundlæggende præmisser for vores indsats. Vi må regne med, at det tager lang tid, og at ikke alt lykkes. Selv om det svært, opnår vi gode resultater på jorden. Udviklingspolitisk Råd besøgte Somalia i februar måned og var egentlig ret imponerede over de resultater, der blev skabt især i Somaliland og Puntland.
- Vores nuværende indsats er for første gang designet inden for en sammenhængende landepolitik. Tidligere bestod vores indsats af mindre og spredte projekter. I de kommende år vil vi konsolidere indsatsen.
- Vi arbejder ikke alene. Vi er en del af et godt og konstruktivt internationalt samarbejde om at få Somalia på fode igen. Det internationale samfund har i samarbejde med Den nye Føderale Regering skabt en ramme om vores samarbejde i form af ”The New Deal Compact for Somalia”, der blev vedtaget på et møde i Bryssel sidste efterår.

- En lang række udviklingspartnere støtter gennemførelsen af Compacten og har i alt givet tilsagn på 1,08 milliarder EURO. EU, UK og Norge er de tre største bidragydere.
- Compacten – eller den nationale udviklingsplan – er alene mulig, fordi vi fik en ny føderal regering i Somalia i efteråret 2012. For første gang i tyve år har vi en god samarbejdspartner i Mogadishu i skikkelse af præsident Hassan Sheikh Mohamud. I vores nuværende program støtter vi primært regionerne i Somaliland og Puntland. I den kommende fase vil vi gå på to ben. Vi vil støtte både det føderale niveau i Mogadishu og det regionale niveau i Hargeisa, Garowe og måske andre steder.
- I synopsis for landepolitikken lægger vi op til at støtte tre strategiske områder: (1) statsopbygning med fokus på inklusiv politik, (2) Sikkerhed og retssikkerhed, og (3) Reduktion af fattigdommen gennem opbygning af værdikæder især inden for kvægbrug og fiskeri.
- Vi vil sætte Somalia på dagsordenen både internationalt og herhjemme i efteråret, hvor Danmark vil være vært for det første ministermøde i det højniveau-forum, der fører tilsyn med gennemførelsen af Compacten. På konferencen vil vi sætte fokus på at styrke den politiske ramme for at få en stabil og levedygtig føderal regering. Et stabilt Somalia kræver i sidste ende en politisk aftale og ikke en militær løsning. For det andet vil vi se på de kanaler for finansiering af udviklingsbistanden vi kan bruge for at genopbygge landet. Jeg mødte den somaliske finansminister i Washington for nylig. Han lagde megen vægt på dette punkt.

- I forhold til statsopbygning er en støtte til den føderale regering afgørende for at bryde den onde cirkel af konflikt og kaos i Somalia. Derfor må vi bistå den nye regering med at opbygge kapacitet og levere offentlige goder som f.eks. uddannelse til befolkningen. Det er vigtigt, at regeringen bliver synlig i de befriede områder og bliver et reelt alternativ til Al Shabaabs mørkemænd.
- I forhold til at støtte fattigdomsreduktion og økonomisk vækst skal vi konkret satse på de unge generationer. Uddannelse især af unge piger er helt centralt. Vi skal også fortsætte arbejdet med den private sektor. Somalierne er entreprenante, og vi er i gang med at opbygge værdikæder inden for kvægbrug og fiskeri.
- I arbejdet med statsopbygning er ”public financial management” helt centralt. Den føderale regering har et meget begrænset indtægtsgrundlag primært fra skatter på lufthavne og havne. Det må vi øge. Samtidig må vi bekæmpe korrupsionen og sikre at midlerne kommer den hårdt plagede befolkning til gode. Heldigvis er der en øget opmærksomhed i befolkningen om, at korrupsion skaber tilvejebringelsen af offentlige goder som uddannelse og sundhed m.v. Dette tema vil blive centralt på Somalia-konferencen i november i København.
- Indsatsen i Somalia i almindelighed og i Mogadishu i særdeleshed kræver et robust sikkerhedsregime. Vi kan ikke gå på kompromis med sikkerheden. Det siger sig selv. Vi må derfor påregne visse omkostninger til sikkerhed især i forbindelse med at styrke indsatsen i Mogadishu
- Vores involvering indebærer betydelige risici. Det må vi være klar over på forhånd. De politiske fremskridt i Somalia kan slås tilbage. Regeringen er svag. Skepsis mod den er stor uden for Mogadishu. Derfor er der også indbygget en

håndtering af risici i vores strategi om at gå på to ben. Hvis det centrale niveau af den ene eller anden grund kolliderer, har vi stadig vores partnerskaber med regionerne, vi kan bygge videre på. Vores program er også kortere end normalt, da udviklingen er flydende. Vi forpligter os derfor kun på tre år i stedet for normalt fem år.

- I et ”worst case scenario” vil vi skulle satse på hårdt tiltrængte indsatser som større fødevarerikkerhed og forbedrede levevilkår. Desuden vil vi kunne yde akut nødhjælp. Det er det, vi gør i Sydsudan i øjeblikket.